

0019

BIBLIOTEKA MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 3.

30 marca 1920.

DZIAŁ URZĘDOWY.

9.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju z Woli Gułowskiej do Adamowa w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.

Na mocy art. 3-go Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam co następuje:

Z dniem 15 lutego r. b. siedziba sądu pokoju w Woli Gułowskiej w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach zostaje przeniesiona do Adamowa, a sąd otrzymuje nazwę „Sąd Pokoju w Adamowie“; w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach.

Warszawa, dn. 31 stycznia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

10.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju w Sworach do Huszlewa w powiecie Konstanyńskim w okręgu sądu okręgowego w Białej.

Na mocy art. 3-go Dekretu z dnia 7 lutego roku 1919 w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam co następuje:
Z dniem 15 lutego r. b. przenieść siedzibę sądu pokoju w Sworach do Huszlewa powiatu Konstanyńskiego w okręgu sądu okręgowego w Białej, a sąd otrzymuje nazwę „Sąd Pokoju w Huszlewie“.

Warszawa, dn. 31 stycznia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

11.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju z Krzynowłogi Wielkiej do Chorzel w okręgu sądu okręgowego w Mławie.

Na mocy art. 3-go Dekretu z dnia 7 lutego roku 1919 w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam co następuje:
Z dniem 15 marca r. b. przenieść siedzibę sądu pokoju z Krzynowłogi Wielkiej do Chorzel w okręgu sądu okręgowego w Mławie, a sąd otrzymuje nazwę „Sąd Pokoju w Chorzelach“.

Warszawa, dn. 31 stycznia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

12.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie wyłączenia gmin Zegrze, Załuski, Błędówko z właściwości rewiru śledczego 15 okręgu w Warszawie i włączenia gmin Zegrze z miastem Serockiem do rewiru śledczego powiatu Pułtuskiego w okręgu sądu okręgowego w Mławie, gmin Załuski, Błędówko do rewiru śledczego powiatu Płońskiego w okręgu sądu okręgowego w Płocku.

Na mocy art. 3-go Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) postanawiam co następuje:
Z dniem 5 marca 1920 r. wyłączyć gminy Zegrze, Załuski i Błędówko z właściwości rewiru śledczego 15 okręgu w Warszawie i włączyć gminę

Zegrze z miastem Serockiem do rewiru śledczego powiatu Pułtuskiego w okręgu sądu okręgowego w Mławie, Załuski i Błędówko do rewiru śledczego powiatu Płońskiego w okręgu sądu okręgowego w Płocku.

Warszawa, dn. 2 marca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

13.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w Sieradzu, Bukowcu, Złoczewie, Kuśni, oraz przeniesienia siedzib sądu pokoju Bukowieckiego z Kuśni do Wróblewa i sądu pokoju w Kuśni do Brzeźna w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu.

Na mocy art. 3-go Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dziennik Praw № 14 poz. 170) odnośnie właściwości terytorjalnej sądów pokoju w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu postanawiam co następuje z dniem 10 marca 1920 r.:

- 1) przenieść siedzibę sądu pokoju Bukowieckiego z Kuśni do Wróblewa pod nazwą „Sąd Pokoju w Wróblewie“;
- 2) wyłączyć gminy Wróblew, Charlupia Mała z okręgu sądu pokoju w Sieradzu, włączając je do właściwości sądu pokoju Bukowieckiego;
- 3) wyłączyć gminę Godynicę z okręgu sądu pokoju Bukowieckiego, włączając ją do właściwości sądu pokoju w Złoczewie;
- 4) wyłączyć połowę gminy Brzeźno z okręgu sądu pokoju Bukowieckiego, włączając do właściwości sądu pokoju w Kuśni;
- 5) przenieść siedzibę sądu pokoju w Kuśni do Brzeźna pod nazwą „Sąd Pokoju w Brzeźnie“.

Warszawa, dn. 2 marca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 226

do Panów Prezesów wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych w przedmiocie

postępowania przy załatwianiu spraw rekwizycyjnych.

Spostrzeżenia, poczynione przy załatwianiu zagranicznych spraw rekwizycyjnych, powodują Ministerstwo Sprawiedliwości do następujących uwag:

1) niektóre sądy, szczególnie małopolskie, wystosowują pisma rekwizycyjne w języku władzy rekwizowanej (niemieckim). Postępowanie to jest niewłaściwe i bezcelowe, gdyż wszelka korespondencja sądów polskich winna się odbywać wyłącznie w języku polskim, a zresztą odezwy rekwizycyjne

muszą być i tak przesyłane w drodze dyplomatycznej za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości, które, o ile to na zasadzie porozumienia, zawartego z obcymi państwami, będzie wymagane, sporządzi i dołączy potrzebne tłumaczenie.

2) Niekiedy zaopatrują sądy pisma rekwizycyjne w klauzule legalizacyjne, a nawet, przesyłając je Ministerstwu, proszą o superlegalizację. W tym względzie Ministerstwo zauważa, że wedle praktyki obecnej, stosowanej na podstawie porozumienia z państwami zagranicznymi, zawierzytelnianie podpisów na odezwach rekwizycyjnych nie jest potrzebne.

3) Pisma terminowe nadchodzą do Ministerstwa Sprawiedliwości wciąż jeszcze tak późno, że na przeprowadzenie potrzebnej korespondencji z władzami dyplomatycznymi i zarządzenie doręczenia tych pism pozostaje zaledwie 2—3 tygodni czasu. Pisma takie zmuszone jest Ministerstwo zwracać sądom w celu ponownego wyznaczenia odpowiedniego terminu, co powoduje znaczną zwłokę w załatwieniu sprawy. Wobec tego Ministerstwo zwraca uwagę, że terminy dla osób, przebywających za granicą, należy wyznaczać na czas tak odległy, aby Ministerstwo otrzymało odnośną rekwizycję przynajmniej na dwa miesiące przed wyznaczonym terminem.

4) Niektóre sądy przyjmują rekwizycje, nadsyłane im przez sądy zagraniczne bezpośrednio, wykonywują je, a nawet zwracają po wykonaniu lub niewykonaniu wprost sądom rekwirującym. Praktyka ta sprzeciwia się okólnikowi Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 26 sierpnia Nr 17387/19, wedle którego korespondencja bezpośrednia sądów polskich z sądami i władzami zagranicznymi jest niedopuszczalną i winna się odbywać tylko za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości. Nie idzie zatem, aby nasze sądy rekwizycje, nadesłane im bezpośrednio przez władze zagraniczne, miały zwracać tym władzom niewykonane; winny je raczej przedkładać Ministerstwu Sprawiedliwości, które stosownie do tego, jak się ułożył faktyczny stosunek wzajemności pod względem obrotu prawnego z danym państwem zagranicznym, albo prześle je właściwemu sądowi do wykonania, dołączając potrzebne przekłady, albo zwróci władzom zagranicznym, odmawiając wykonania.

Wiadomość o wszelkiej korespondencji, dotyczącej zagranicznych rekwizycji, ma dla Ministerstwa doniosłe znaczenie także i z uwagi na oczekujące go zadanie ułożenia traktatów w przedmiocie wzajemnego obrotu prawnego z poszczególnymi państwami zagranicznymi.

5) W związku z poprzednią uwagą Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadamia, że tytułem egzekucyjnym, powstałym poza obszarem Państwa Polskiego, nie jest jeszcze w żadnym wypadku przyznana w Polsce wykonalność.

6) Dla przyspieszenia biegu spraw rekwizycyjnych winny sądy tak własne rekwizycje, jak i obce (po wykonaniu wzgl. z jakiegokolwiek bądź powodu niewykonane) przysyłać Ministerstwu nie w drodze służbowej, lecz bezpośrednio, z wyjątkiem spraw, w których (jak np. w amerykańskich sprawach spadkowych lub odszkodowawczych) zajdzie potrzeba zalegalizowania dokumentów w toku instancji sądowych.

Proszę Panów Prezesów o podanie powyższych uwag podległym sądom do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, d. 24 stycznia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 228

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie i Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgach warszawskim i lubelskim
w przedmiocie wypłacania pensji.

Zasada, według której urzędnikom wypłacana bywa pensja od dnia objęcia stanowiska służbowego — stosowana być powinna wyłącznie do urzędników nowomianowanych.

Natomiast urzędnicy wymiaru sprawiedliwości, który przed nominacją piastowali już urząd tej gałęzi administracji państwowej, nabywają prawo do wyższych poborów służbowych od dnia wymienionego w dekreście nominacyjnym, a w braku oznaczenia tego dnia, od daty dekretu nominacyjnego.

Warszawa, dn. 24 stycznia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Smiarowski

OKÓLNIK № 229

do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie
i do Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie
w przedmiocie

sposobu przesyłania opłat skarbowych.

W sprawie kosztów przesłania do powiatowych kas skarbowych opłat skarbowych, pobranych przez notariuszów, Ministerstwo Sprawiedliwości po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu zarządza, że do czasu wprowadzenia przez Pocztową Kasę Oszczędności powszechnego obrotu czekowego dla opłat stemplowych i innych danin publicznych notariusze, mający siedzibę poza miejscem Powiatowej Kasy Skarbowej, winni przysyłać pobrane opłaty skarbowe pocztą, przyczem mogą potrącić z pobranej sumy faktyczne koszty pocztowe, t. j. tę kwotę, jaką pobiera poczta za przesłanie pieniędzy. Z chwilą wprowadzenia wyżej wymienionego obrotu czekowego notariusze mający siedzibę poza miejscem Powiat. Kasy Skarbowej obowiązani będą przysyłać pobrane opłaty skarbowe wyłącznie za pośrednictwem P. K. O. a więc już bez potrącenia jakichkolwiek kosztów przesyłkowych.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 230

do Panów Prezesów Sądu Najwyższego, sądów apelacyjnych i okręgowych i Panów Prokuratorów przy tych sądach
w przedmiocie siedmiogodzinnego dnia pracy

Wobec uchwały Rady Ministrów z dnia 16 stycznia r. b., ustalającej siedmiogodzinny dzień pracy w urzędach, zarządzenie Ministerstwa o skróceniu dnia pracy do 6 godzin niniejszem zostaje odwołane. Nadal obowiązuje w tym względzie art. 32 Tymczasowej Instrukcji Ogólnej.

Warszawa, dnia 3 lutego 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 232

do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych
w przedmiocie
przestrzegania terminów składania sprawozdań, potrzebnych do odpowiedzi na interpelacje.

Wobec tego, że odpowiedzi na interpelacje sejmowe muszą być udzielane w ściśle określonym terminie, proszę Panów Prezesów i Prokuratorów, by zechcieli bezwarunkowo przestrzegać wyznaczonych im przez Ministerstwo terminów do składania sprawozdań, a w wypadkach gdyby się to okazało niemożliwym, o nadsyłanie w tymże czasie wyjaśnień o przyczynach zwłoki.

Warszawa, dn. 3 lutego 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 233

do Pana Prezesa sądu apelacyjnego w Lublinie, Panów Prezesów sądów okręgowych w Lublinie, w Zamościu, w Kielcach, w Piotrkowie i Radomiu

w przedmiocie wypłaty poborów w walucie markowej.

Do wiadomości i zastosowania podane zostaje następujące pismo Ministerstwa Skarbu:

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa, d. 26 stycznia 1920 r.

L. 8362/20

S.III

Ministerstwo Skarbu na zasadzie ustawy z dnia 15 stycznia 1920 r. Dz. Ust. Rzp. P. № 5 poz. 26 ma zaszczyt zawiadomić, że pobory pracowników państwowych na terenie b. okupacji austriackiej b. zaboru rosyjskiego na czas, począwszy od 1 lutego 1920 r. wypłacane być mają wyłącznie w walucie markowej.

Przy przeliczaniu wypłacanych dotychczas w koronach poborów służbowych na walutę markową należy się trzymać zasad następujących:

1. Pobory, oznaczone w dekreście nominacyjnym, względnie w umowie służbowej w walucie markowej wypłacane będą w markach w tej samej wysokości.

2. Pobory oznaczone w dekreście nominacyjnym, względnie w umowie służbowej w walucie koronowej będą przerahowywane na marki po kursie 150 koron = 100 marek, ponieważ po tym samym kursie na podstawie wymiaru w markach polskich, ustalonego budżetowo jednolicie dla obydwóch okupacji b. zaboru rosyjskiego w swoim czasie przeliczono je z marek na korony.

3. Nadzwyczajny dodatek drożyzniany uchwalony przez Radę Ministrów z dnia 13 grudnia 1918 r., o ile nie został objęty już w dekreście nominacyjnym, względnie w umowie służbowej, sumą poborów, oraz przyznany ustawą, z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Pr. № 63 poz. 377) dodatek drożyzniany (dodatek sejmowy) wypłacane będą w wymiarze oznaczonym w powołanej uchwale, względnie ustawie w walucie markowej.

4. Uchwalony przez Radę Ministrów w dniu 16 czerwca 1919 r. przepis o 25% dodatku do wypłacanych w koronach poborów w związku z art. 1 ustawy z dnia 15 stycznia 1920 r., i niniejszem zarządzeniem traci odtąd swą moc.

Ministerstwo Skarbu ma zaszczyt prosić o niezwłoczne powiadomienie o powyższym zarządzeniu podwładnych urzędów celem odpowiedniego ułożenia list płac.

Za Ministra Skarbu: (Podpis nieczytelny).

Warszawa, dn. 5 lutego 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 235

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Lwowie i Krakowie i Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych warszawskiego i lubelskiego

w przedmiocie

wypłaty nadzwyczajnego dodatku drożyznianego.

Nadzwyczajny dodatek drożyzniany przyznany urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym ustawą z d. 27/1 1920 r. Dz. Ust. № 7 poz. 47, powinien być wypłacony na zasadach wyliczonych w rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu z dn. 9/2 1920 r. Monitor Polski № 34.

Przytem zaznaczam, że dodatek ten nie dotyczy osób, sprawujących czynności urzędowe ubocznie ani ławników w sądach pokoju, nie wyłączając ławników wiejskich, otrzymujących stałe wynagrodzenie miesięczne, że natomiast dodatek ten należy wypłacać djetariuszom zajętym w czasie wszystkich godzin urzędowych.

Po wypłacie dodatku zechcą Panowie Prezesi sądów leżących na obszarze b. Królestwa Kongresowego nadesłać Ministerstwu Sprawiedliwości listy płacy, zawierające w krótkości dane, uzasadniające zaliczenie każdego funkcjonariusza do danej kategorii dodatku; do listy należy dołączyć oryginalne deklaracje, wypełnione w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 9/2 1920 r.

W końcu nadmieniam, że powołane w art. 7 rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dn. 27/1 1920 r. jest przedrukowane w Monitorze Polskim № 24.

Warszawa, dn. 16 lutego 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 236

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych, oraz Panów Prezesów sądów okręgowych w b. zaborze rosyjskim

w przedmiocie

przestrzegania przepisów o opłatach skarbowych przy zawieraniu umów na dostawy rządowe.

Przy dokonywaniu przez delegatów Najwyższej Izby Kontroli Państwa kontroli faktycznej w różnych urzędach stwierdzono, że umowy, zawarte na dostawy rządowe oraz inne dokumenty, jak to: oferty, rachunki, podania i t. p. w wielu wypadkach nie są opłacane stemplem lub są opłacane w nieodpowiedniej wysokości lub też w terminie opóźnionym.

Ponieważ z tego powodu Skarb Państwa może ponieść bardzo poważne straty, strony zaś prywatne są narażone na opłacanie kar stemplowych, zechcą Panowie Prezesi rozciągnąć ścisłą nad tem kontrolę, aby są-

dy i urzędy sądowe przy zawieraniu umów na dostawy rządowe, oraz przy przyjmowaniu i wydawaniu dokumentów, podlegających opłacie stemplowej, ściśle przestrzegały wydanych w tym względzie przepisów: instrukcja Ministerstwa Skarbu z dn. 22/III i 24/VII 1919 r. i okólnik tegoż Ministerstwa z dn. 12/III 1919 r. № 1548 (Dz. Urzęd Ministerstwa Skarbu № 18/19 r. poz. 111 i 112 i № 22/19 poz. 311), Dekret z dnia 7/II 19 r. (Dz. Praw № 14 poz. 145) i rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 16/II 1919 r. (Dz. Praw № 19 poz. 227).

Warszawa, dn. 14 lutego 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 238

do Panów Prezesów Sądów: Najwyższego, apelacyjnych i okręgowych i Panów Prokuratorów przy tychże sądach

w przedmiocie

udzielania opinii o osobach, które na poprzedniej służbie okazały się nieodpowiedniami.

Celem ułatwienia ministerstwu i urzędowi możliwości nieprzyjmowania na służbę państwową osób, które na poprzedniej służbie okazały się nieodpowiedniami dla sprawowania jej, Ministerstwo Sprawiedliwości, na życzenie Prezydium Rady Ministrów, prosi Pana Prezesa (Prokuratora) o zawiadomienie za pośrednictwem Ministerstwa, Prezydium Rady Ministrów o każdym urzędniku czy funkcjonariuszu, zwolnionym ze służby sądowej o ile przeciwko niemu zostały podniesione uzasadnione zarzuty.

Prezydium Rady Ministrów przechowywać będzie te zawiadomienia w Wydziale Osobowym, a przy sposobności wyrażania zgody na nominację urzędnika lub przyjęcia go na służbę pozaetatową, udzielać stosownych informacji o kandydacie tej władzy, która go zamierza do służby państwowej przyjmując.

Warszawa, dn. 17 lutego 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 239

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie i Panów Prezesów sądów okręgowych b. Kongresówki

w przedmiocie wypłaty dodatków za wysłużone lata.

Pismem z dnia 12/II 1920 r. zawiadomiło Ministerstwo Skarbu Ministerstwo Sprawiedliwości, że nie podnosi obiekcyj przeciwko dalszemu wypłacaniu dodatków za wysługę lat tym urzędnikom, którym dodatki te już przy-

znano, a którzy nie przeszli w międzyczasie do wyższych kategorii płac, że natomiast przyznawanie dodatków za wysługę lat nowoprzyjmowanym pracownikom względnie dalsza wypłata tych dodatków pracownikom, którzy w międzyczasie przeszli do wyższych kategorii płac, powinna być bezwarunkowo wstrzymana.

Komunikując Panu Prezesowi treść powyższego pisma Ministerstwa Skarbu, proszę o ścisłe zastosowanie się do niego i wstrzymanie wypłaty nienależących się w myśl tego pisma dodatków za wysługę lat z dniem 1 marca 1920 r.

Przytem zwracam uwagę, że funkcjonariuszom, którym wyznaczono dodatek z ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. Dz. Pr. Nr. 63 poz. 377 na zasadzie art. 9 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 7/8 1919 r. L. 52721 (Okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 189) a którym obecnie wskutek dokonanej w międzyczasie nominacji do wyższej kategorii płac—dodatek za wysługę lat wypadnie wstrzymać, należy dodatek z ustawy z dn. 28 lipca 1919 r. wymierzyć w wysokości odpowiadającej wymiarowi kategorii płac, do której funkcjonariusz wskutek nominacji zaliczony został.

Warszawa, dn. 25 lutego 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Morawski*

OKÓLNIK № 240

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie i Panów Prezesów sądów okręgowych w b. Królestwie Kongresowem

w przedmiocie

wypłaty należitości za stawiennictwo w sądach funkcjonariuszom Ministerstwa Skarbu.

Wedle art. 976 u. p. k. wszelkie wydatki w sprawach karnych pokrywa się z sum, będących w rozporządzeniu Zarządu Wymiaru Sprawiedliwości.

Do wydatków tych należy między innymi wynagrodzenie świadków za stawiennictwo, które, w razie polikwidowania przez tychże świadków w czasokresach art. 192 i 987 u. p. k., określonych i o ile zachodzą wymogi z art. 193, 978², 979 u. p. k., powinno być im przyznane i wypłacone.

Przerzucanie ciężaru pokrywania należitości świadków na Ministerstwo Skarbu w sprawach, w których jako świadkowie występują funkcjonariusze skarbowi ze względu na fiskalny charakter niektórych spraw, jak z art. 1062 i 1068 i na okoliczność, że niejednokrotnie nie można ściągnąć kosztów sądowych od skazanych wyrokami sądowemi na ich ponoszenie nie jest ustawowo uzasadnione. Wobec tego powinny sądy przyznawać i zarządzać wypłatę należitości za stawiennictwo w charakterze świadków funkcjonariuszom skarbowym z funduszków Zarządu Wymiaru Sprawiedliwości, o ile należitości te zostały stosownie do wymogów art. 192 i 987 u. p. k. polikwidowane, przestrzegając co do zasady, sposobu i wysokości ich wymiaru przepisów art. 978²—u. p. k. odnośnie do urzędników skarbowych, o ile ci urzędnicy wykryli przestępstwo, lub wszczęli postępowanie karne, względnie przepisów art. 193 i 979 u. p. k. odnośnie do niższych funkcjonariuszy skarbowych, jak strażników lub nadstrażników.

Warszawa, dn. 25 lutego 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Morawski*

OKÓLNIK № 241

do Pana Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie i sądów okręgowych w obrębie tych sądów się znajdujących oraz Panów Prokuratorów przy tych sądach

w przedmiocie

wyjaśnienia art. 33 przepisów o wynagrodzeniu urzędników wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia art. 33 przepisów o wynagrodzeniu urzędników Wymiaru Sprawiedliwości w tym kierunku, że przy wypłacie tytułem odszkodowania za zniszczone meble, do jedno—względnie dwumiesięcznej pensji nie należy wliczać dodatków drożyznianych, ani t. zw. „dodatku wojennego”, a przyznawać natomiast dodatek za wysługę lat, jako mający charakter stałego, nie wyłączając wojennego dodatku.

Warszawa, dn. 1 marca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Morawski*

OKÓLNIK № 245

w przedmiocie uwiadomiania Ministerstwa Sprawiedliwości o sprawach o przestępstwa urzędników popełnione z chęci zysku.

Zgodnie z rezolucją Sejmu, powziętą przy uchwaleniu ustawy z dnia 30 stycznia 1920 roku Nr. 11/20 Dz. U. poz. 60, wzywam sędziów śledczych, aby o każdym wszczęciu śledztwa o zbrodnię przewidzianą w tej ustawie natychmiast—z pominięciem drogi służbowej—zawiadamiali Ministerstwo Sprawiedliwości, bez względu na to, czy chodzi o urzędników państwowych, urzędników przedsiębiorstw państwowych, urzędników autonomicznych lub osoby wymienione w art. 8 rzeczonej ustawy.

W zawiadomieniu należy krótko podać istotę obwinienia.

Panowie Prokuratorzy, wnosząc akt oskarżenia, prześlą niezwłocznie Ministerstwu Sprawiedliwości odpis tegoż aktu z pominięciem drogi służbowej; w ten sam sposób należy również uwiadamiać Ministerstwo o każdym umorzeniu (zaniechaniu) sprawy z krótkim wyluszczeniem pobudek.

Sądy pierwszej instancji przysyłać będą Ministerstwu Sprawiedliwości, z pominięciem drogi służbowej, odpisy wyroków zapadających w rzeczonych sprawach, organy zaś czuwające nad wykonaniem kary uwiadomią Ministerstwo Sprawiedliwości o dniu wykonania wyroku śmierci, względnie rozpoczęciu wykonania kary pozbawienia wolności.

Panowie Prezesi i Prokuratorzy winni czuwać ze szczególną troskliwością nad prawidłowym biegiem tych spraw i rychłym ukończeniem postępowania, w szczególności też nad tem, by w razie wyroku śmierci—akta przedstawiono bezzwłocznie za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości Naczelnikowi Państwa zgodnie z istniejącymi w tym względzie przepisami.

Warszawa, dn. 11 marca 1920 roku.

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

OKÓLNIK № 246

do urzędów wymiaru sprawiedliwości b. dzielnicy rosyjskiej, dotyczący odraczania lub przerwy kar w sprawach przekazanych władzom wojskowym w myśl par. 15 kod. kar. wojsk. niem., tudzież egzekwowania grzywien nałożonych na osoby wojskowe.

Dodatkowo do okólnika № 187 (№ 8/19 Dz. Urzęd.) Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia co następuje:

- 1) Przepis par. 15 niem. kod. kar. wojsk., postanawiający, że wykonanie kary przeciw osobom wojskowym (powołanym do służby wojskowej) przekazywać należy władzom wojskowym, odnosi się tylko do kar pozbawienia wolności, co wyraźnie wynika z tekstu ustawy. Przekazywanie więc władzom wojskowym do wykonania innych kar, w szczególności ściągania grzywiny, jest niedopuszczalne i w tym względzie należy postępować według ogólnych zasad ustawy postępowania karnego; dopiero wykonanie kary pozbawienia wolności, jako kary zastępczej (na wypadek niemożności ściągania grzywiny) należałoby przekazać władzom wojskowym.
- 2) Przepis par. 15 niem. kod. kar. wojsk., zobowiązuje władze wojskowe do wykonania kar, o ile odroczenie lub przerwa kary pozbawienia wolności nie będzie zarządzona przez władzę cywilną (zob. uwagę 2 do par. 15 w wydaniu niem. kod. kar. wojsk. Romana—Rissona 1916).

Ze względu na to, że należy ile możności ułatwiać spełnianie przez skazanych służby wojskowej, zaleca się w takich wypadkach zarządzenie odroczenia lub przerwy kary bez wyczekiwania żądania władz wojskowych w tym względzie.

W okręgach tedy, gdzie tymczasowo obowiązuje niem. kodeks karny wojskowy, byłoby wskazane, aby władze wymiaru sprawiedliwości z urzędu postępowały w sposób przewidziany w ust. 7 art. 959 u. p. k. względnie art. 8 dekretu z 8 lutego 1919 poz. 2—2 (zob. p. 3 okólnika № 187), i wykonanie kary pozbawienia wolności przekazywały władzom wojskowym w myśl par. 15 niem. kod. kar. wojskowego dopiero wówczas, gdy upłynął czas dozwolonej przerwy.

Warszawa, dn. 17 marca 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

S P I S

stałe ustanowionych zaprzysiężonych tłumaczy sądowych w okręgu sądu apelacyjnego lwowskiego według stanu z dnia 1 lutego 1920 r.

Jezyk, dla którego ustanowiono tłumacza	N A Z W I S K O	Z A W Ó D	A D R E S
angielski	Bolesław Czuruk Aleksander Koller Michał Ptaszyk Leon Sadowski Dr. Stanisław Unger Albert Edward Villeneuve	profesor gimnazjalny " " " " urz. "banku krajowego adwokat nauczyciel	Lwów, ul. Akademicka 1 Drohobycz Sambor Lwów, ul. Chodkiewicza 7 Lwów, ul. Akademicka 12 Kołomyja
czeski	Aleksander Barylak Karol Baksa Józef Malejak Franciszek Meneak Jan Prokop	urzędnik bankowy "komisarz dyr." skarb. urzędnik bankowy kancelista Namiest.	Lwów, ul. Teatyńska 17 Lwów, Andrzeja Gołąba 9 Stanisławów Brody Lwów, gmach Namiestnictwa
francuski	Bolesław Czuruk Dr. Izidor Feiles Kazimierz Kaniński Karol Listowski Aleksander Ożarowski Michał Ptaszyk Hr. Stefan Szembek Henryk Świerczewski Stanisław Tokarski Dr. Jakób Weiss	profesor gimnazjalny adwokat docent politechniki zast. dyr. kolei państw. emer. rewid. izby obr. profesor gimnazjalny " " prof. szkół średnich notariusz urz. zakł. kredytowego	Lwów, ul. Akademicka 1 Lwów, ul. Trzeciego Maja 13 Lwów, ul. Piaskowa 3 Lwów, ul. Zyblikiewicza 37 Stryj Sambor Lwów, ul. Grottera 6 Lwów, ul. Batorego 4 Drohobycz Lwów, ul. Kościuszki 7
hebrajski	Józef Appel Juda Mojżesz Baron "vulgo Wundermann Izydor Bernfeld Salomon Bernstein Wilhelm Diamant Józef Halpern Benjamin Hammer Salomon Horowitz Mojżesz Kanner Joachim Katz Leon Kleinberg Szmaja Künstler Hersz Menkes Efroim Oppel Abraham Pinkas Mojżesz Regenstreif Zacharjasz Reinhold Feibisz Rost Łazarz Schächner Salomon Seelenfreund	nauczyciel religii nauczyciel " " nauczyciel religii właściciel realności nauczyciel religii dyr. tow. kredytowego urzędnik bankowy kupiec kupiec nauczyciel religii nauczyciel agent tow. ubezpieczeń nauczyciel religii przełoż. zarz. synag. właściciel realności prowadz. ks. metrykalne nauczyciel " " nauczyciel religii kupiec	Sanok Stryj " " Stryj Dynów Przemysł Rymanów Lwów, ul. Bersteina 5 Brody Sanok Lwów, ul. Zygmuntowska 17 Ottynia Kalusz Przemysł Lwów, ul. Kleparowska 10 Bukowsko Delatyn Stanisławów Stanisławów Rymanów Rymanów

Jezyk, dla którego ustanowio- no tłumac- za	NAZWISKO	ZAWÓD	ADRES
hebrajski	Dawid Segal Dr. Samuel Aron Taubeles Adolf Tennenbaum Dr. Mojżesz Weissberg	nauczyciel naucz. języka hebr. kupiec profesor gimnazjalny	Stanisławów Tarnopol Lwów, ul. Grottgera 5 Stanisławów
kroacki	Jan Prokop Teofil Siwiec	kanc. Namiestnictwa urz. zakł. ubezpieczeń	Lwów, gmach Namiestni- ctwa Lwów, ul. Brajerowska 16
niemiecki	Bolesław Czuruk Bruno Filipowski	profesor gimnazjalny asyst. Namiestnictwa	Lwów, ul. Akademicka 1 Lwów, ul. Chocimska 11
rosyjski	Dr. Bogdan Barwiński Bolesław Czuruk Bruno Filipowski Aleksander Ożarowski Jerzy Ożarowski Henryk Świerczewski Antoni Załaniewski Wołk Wacław Żmudzki	asyst. Uniwersytetu profesor gimnazjalny asyst. Namiestnictwa emer. rewid. izby obr. urz. Kasy oszczęd. prof. szkół średnich naucz. szkoły realnej urzędnik bankowy	Lwów, Uniwersytet Lwów, ul. Akademicka 1 Lwów, ul. Chocimska 11 Stryj Stryj Lwów, ul. Batorego 4 Tarnopol Lwów, ul. Supińskiego 7
rumuński	Dr. Marcin Kirschen Leon Zbyszewski	lekarz asyst. Uniwersytetu	Kołomyja Lwów, ul. Piekarska 52
serbski	Teofil Siwiec	urz. zakł. ubezpieczeń	Lwów, ul. Brajerowska 16
węgierski	Edmund Brückner Samuel Kraus Stanisław Król	adjunkt kolei państw. rewident kolejowy oficjal Namiestnictwa	Lwów, ul. Sobieskiego 12 Stanisławów Lwów, gmach Namiestni- ctwa
włoski	Kazimierz Koniński Karol Listowski	docent Politechniki zast. dyr. kolei państw.	Lwów, ul. Piaskowa 3 Lwów, ul. Zyblíkewicza 137
żydowski (żargon)	Baron Juda Mojżesz vulgo Wundermann Benjamin Hammer Gedalie Hecht Salomon Horowitz Efroim Opiel Adolf Tennenbaum	nauczyciel urzędnik bankowy nauczyciel kupiec przełoż. zarz. synag. kupiec	Stryj Lwów, ul. Bersteina 5 Czortków Brody Lwów, ul. Kleparowska 10 Lwów, ul. Grottgera 5
mowa głuchonie- mych	Stanisław Niedźwiecki	starszy nauczyciel zakł. głuchoniemych	Lwów, ul. Pijarów 38

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministra Sprawiedliwości:

№ 20 z dn. 4 marca 1920 r.:

Ustawa z d. 20 lutego 1920 roku w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej (poz. 104).

Rozporządzenie Rady Ministrów w przedmiocie podziału Województwa Pomorskiego na okręgi wyborcze (poz. 111).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o uzupełniających wyborach do Sejmu Ustawodawczego z dalszych części b. zaboru pruskiego (poz. 112).

№ 24 z dn. 19 marca 1920 r.:

Ustawa z dn. 9 marca 1920 r. zmieniająca niektóre postanowienia ustaw o postępowaniu sądowym cywilnym, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej (poz. 144).

№ 25 z dn. 22 marca 1920 r.:

Ustawa z dn. 4 marca 1920 roku o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich (poz. 153).

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie zniesienia zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie niemieckiej (poz. 156).

№ 26 z dn. 27 marca 1920 r.:

Ustawa z dn. 16 marca 1920 roku w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych obowiązujących w b. zaborze austriackim (poz. 158).

№ 27 z dn. 27 marca 1920 r.:

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Sprawiedliwości o zgłaszaniu aktów prawnych do wymiaru należytości bezpośrednich na obszarze b. zaboru austriackiego (poz. 162).

RUCH SŁUŻBOWY.

MIANOWANI.

Na zasadzie art. 7 Dekretu o Najwyższej Władzy Reprezentacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej zostali **mianowani przez Naczelnika Państwa:**

Kazimierz Marowski, prokurator przy Sądzie Najwyższym — pierwszym prokuratorem przy Sądzie Najwyższym;

Aleksander dr. Mogilnicki, sędzia sądu apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Najwyższego;

Władysław Szyszkowski, sędzia sądu apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Najwyższego;

Jan Kozakowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Białej — sędzią sądu okręgowego we Włocławku;

Mieczysław Rudowicz-Thun, sędzia śledczy sądu okręgowego w Białej — sędzią sądu okręgowego w Białej;

Leonidas Cellarius, sędzia pokoju w Białymstoku — sędzią sądu okręgowego w Białymstoku;

Czesław Leszczyński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Siedlcach — sędzią sądu okręgowego w Łowiczu;

Antoni Ostrowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Częstochowie—sędzią sądu okręgowego w Częstochowie;
Stanisław Colonna-Walewski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Piotrkowie — sędzią sądu okręgowego w Piotrkowie.

Na zasadzie art. 33 Dekretu o tymczasowej organizacji władz Naczelnych zostali przez **Ministra Sprawiedliwości mianowani**:

Karol Woźniak, aplikant-zastępca sędziego śledczego — sędzią śledczym sądu okręgowego w Piotrkowie;
Włodzimierz Wiszniewski — sędzią śledczym sądu okręgowego w Łomży;
Józef Chodasiewicz — sędzią śledczym sądu okręgowego w Warszawie;
Zygmunt Umiński — sędzią śledczym sądu okręgowego w Lublinie;
Eljasz Marjan Peśki, aplikant-zastępca sędziego śledczego — sędzią śledczym sądu okręgowego w Zamościu z siedzibą w Tomaszowie;
Henryk Zychert, podsekretarz sądu apelacyjnego w Warszawie — sędzią pokoju w Wysokiem Mazowieckiem w okręgu sądowym Łomżyńskim;
Jan Śniecickowski, pom. referanta w Min. Sprawiedl.—sędzią pokoju okręgu wiejskiego w Skierniewicach w okręgu sądowym Łowickim;
Edmund Grabowski — sędzią pokoju IX okręgu m. Łodzi;
Lucjan Czarniecki, starszy referent prokuratury generalnej Rzeczypospolitej Polskiej — sędzią pokoju XVII okręgu m. Warszawy;
Ignacy Ludwik Rozental, sekretarz sądu okręgowego w Łodzi — sędzią pokoju w Łęczycy w okręgu sądowym Łódzkim.

Na zasadzie art. 21 przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa zostali przez **Ministra Sprawiedliwości mianowani**:

Józef Ostruszko, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Piotrkowie;
Michał Płaza, aplikant-zastępca sędziego śledczego — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Sosnowcu;
Hilary Sobociński, aplikant-zastępca sędziego śledczego — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Płocku;
Ignacy Brusznicki, sędzia śledczy w Tomaszowie w okręgu sądowym Zamojskim — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Kielcach;
Walerjan Antoni Seidler, sędzia zapasowy w okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie — referentem w sekretarjacie prawniczym Sądu Najwyższego;
Henryk Machnicki, sędzia powiatowy w Mszanie Dolnej — młodszym referentem sekretarjatu prawniczego Sądu Najwyższego;
Adam Trawiński, sędzia powiatowy w Tuchowie—referentem sekretarjatu prawniczego w Sądzie Najwyższym;
Tadeusz Krzysztoforski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
Włodzimierz Kulczycki — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie;
Lucjan Lipczyński, pisarzem hipotecznym przy sądzie pokoju w Krasnymstawie w okręgu Lubelskim;
Walerjan Ludwik Garlicki, podsekretarz sądu okręgowego w Zamościu — sekretarzem sądu okręgowego w Zamościu;
Stanisław Szcześniak, podsekretarz sądu okręgowego w Białej — sekretarzem sądu okręgowego;
Jadwiga Łukaszewska — starszym skarbnikiem sądu okręgowego we Włocławku;
Eugenja Szenkówna, rachmistrz sądu okręgowego w Radomiu — starszym rachmistrzem sądu okręgowego w Radomiu;
Wiesława Stangenberżanka, starsza kancelistka sądu okręgowego w Sosnowcu — starszym rachmistrzem sądu okręgowego w Sosnowcu.

PRZENIESIENI:

Na zasadzie art. 36 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali **przeniesieni**:
Stanisław Rożycki — sędzią sądu okręgowego w Kaliszu na takie samo stanowisko do Warszawy;
Ryszard Henryk Sima, podprokurator przy sądzie okręgowym w Piotrkowie — na takie samo stanowisko do Lublina;
Konstanty Jaworowski, sędzia śledczy bez rewiru w Kaliszu — na takie samo stanowisko do Warszawy (rewir miejski);
Jakób Kolarski, sędzia śledczy w Chełmie — na takie samo stanowisko do Lublina;
Władysław Wysocki, sędzia pokoju w Wysokiem Mazowieckiem w okręgu sądowym Łomżyńskim — na takie samo stanowisko do 1-go okręgu m. Łomży;
Bronisław Jankiewicz, sędzia pokoju w Działoszynie w okr. sądowym Piotrkowskim — na takie samo stanowisko do Wolborza w okręgu sądowym Piotrkowskim;
Kazimierz Wylazłowski, sędzia pokoju w Wolborzu w okręgu sądowym Piotrkowskim — na takie samo stanowisko do Radomska (okr. wiejski) w okręgu sądowym Piotrkowskim;
Marjan Ostrowski, sędzia pokoju okręgu wiejskiego w Radomsku w okręgu sądowym Piotrkowskim — na takie samo stanowisko do 3 okręgu m. Dąbrowy, w okręgu sądowym Piotrkowskim;
Feliks Kobielski, sędzia pokoju w Białymstoku — na takie samo stanowisko w okręgu miejskim w Radomsku w okręgu sądowym Piotrkowskim;
Stefan Podlewski, sędzia pokoju w Praszce w okręgu sądowym w Częstochowie — na takie samo stanowisko do Wielunia w okręgu sądowym w Częstochowie.

ZWOLNIENI:

Na zasadzie art. 36 Dekretu o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali **zwolnieni**:
Zygmunt Kozielski — ze stanowiska podprokuratora przy sądzie okręgowym w Płocku, zgodnie z podaniem;
Józef Twarowski — ze stanowiska sędziego pokoju w Bolimowie, w okręgu sądowym Łowickim, stosownie do podania;
Tadeusz Kozarski — ze stanowiska sędziego pokoju w Ossjakowie w okręgu sądowym Piotrkowskim, stosownie do podania;
Aleksander Grünes — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, na skutek podania;
Roman Malczewski — ze stanowiska aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, na skutek przejścia do prokuratury generalnej;
Władysław Makarczyk — sędzią pokoju we Wrzeszczewicach w okręgu sądowym Łódzkim, stosownie do podania.

ZMARLI:

Stefan Oyrzanowski — sędzią pokoju w Rajgrodzie w okręgu sądowym Łomżyńskim;
Ludwik Tarnowski — sędzią pokoju w Krośniewicach w okręgu sądowym Włocławskim;

Józef Białaszewicz — sędzia pokoju okręgu wiejskiego w Suwałkach;
Stanisław Sędzikowski — sędzia pokoju okręgu wiejskiego w Skierniewicach w okręgu sądowym Łowickim;
Edward Czarkowski — sędzia pokoju w Ciechanowcu w okręgu sądowym Białostockim.

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRJACKIM.

W b. zaborze austriackim zamianował Naczelnik Państwa postanowieniem z dn. 16 lutego r. b. inspektora sądowego przy prezydium sądu apelacyjnego w Krakowie d-ra Józefa Windakiewicza — sędzią sądu apelacyjnego VI kl. rangi w Krakowie.

W b. zaborze austriackim postanowieniem p. Ministra Sprawiedliwości z dn. 4 lutego r. b. zamianowani zostali sędziami sądów okr. w VIII kl. r.:

Bolesław Stria, sędzia pow. w VII r. ad personam w Borszczowie — dla Tarnopola, z pozostawieniem mu VII r. ad personam;
Wacław Janak, naczelnik sądu pow. w Wojniłowie — dla Stanisławowa;
Jan Żurawski, sędzia pow. w Drohobyczu — dla Sambora;
Artur Kleski, b. wicesekretarz ministerjalny w Ministerstwie kolei w Wiedniu — dla Lwowa;
Edward Trauczyński, sędzia pow. w Komarnie — dla Sambora;
Stanisław Bernstein, sędzia pow. w Monasterzyskach — dla Stanisławowa;
Jan Antoniewicz, sędzia pow. w Przemyślanach — dla Lwowa;
Jan Doliński, naczelnik sądu pow. w Niemirowie — dla Stanisławowa;
Karol Dołżycki, sędzia pow. w Podhajcach — dla Brzeżan;
Aleksander Kuczera, sędzia pow. w Starym Samborze — dla Sambora;
Emil Korecki, sędzia pow. w Jaworowie — dla Brzeżan;
Wojciech Sołtowski, sędzia pow. w Lubaczowie — dla Sanoka, przeniesiony przy równoczesnym posunięciu do VIII kl. r.;

Zygmunt Obuchowicz, sędzia pow. w Śniatynie—do Komarna, posunięty do VIII kl. r.;

Stanisław Rutkowski, sędzia pow. w Birczy.

Przeniesieni przy równoczesnym posunięciu do VIII kl. r.:

Alfons Laskowski, sędzia pow. w Tłustem — do Monasterzysk;

Dr. Izrael Moldauer, sędzia pow. w Trembowli — do Sołotwiny.

Wreszcie posunięty do VIII kl. r.

Dr. Leon Popkiewicz, sędza pow. w Cieszanowie.

W b. zaborze austriackim zamianowani zostali postanowieniem p. Ministra Sprawiedliwości z dn. 25 lutego r. b. nadliczbowo sędziami zapasowymi dla okręgu sądu apelacyjnego we Lwowie aplikanci: Tadeusz Winowski, Abraham Silber i Michał Smich.

Postanowieniem Ministra Sprawiedliwości z dn. 5 marca r. b. sędzia powiatowy VII kl. rangi w Myślenicach dr. Piotr Kosman został mianowany sędzią sądu okręgowego VII kl. rangi w Tarnowie, oraz przeniesieni zostali sędziowie powiatowi: Tymoteusz Pronyszyn w Sokołowie do Zatora i Feliks Malinowski-Ochabowicz w Zatorze do Sokołowa.

W b. zaborze austriackim postanowieniem Pana Ministra z dn. 17 marca r. b. zamianowany został sędzia zapasowy dla okręgu krakowskiego sądu apelacyjnego Wojciech Jurasz—podprokuratorem w VIII kl. rangi przy sądzie okręgowym w Jasle.

W b. zaborze austriackim postanowieniem Pana Ministra z dn. 16 lutego r. b. zostali zamianowani podprokurator przy sądzie okręgowym w Ja-

śle dr. Zdzisław Lubomeński—prokuratorem VII kl. r. przy tym sądzie, a podprokurator przy sądzie okręgowym w Wadowicach Ludwik Gołąb—prokuratorem w VII kl. r. przy tym sądzie, przeniesiony podprokurator przy sądzie okręgowym w Nowym-Sączu dr. Karol Michałek do Jasła, zamianowani podprokuratorzy w VIII kl. r. przy sądach okręgowych: sędzia zapasowy Adam Brzostyński dla Krakowa, sędzia powiatowy w Chrzanowie Witold Michałowski i sędzia powiatowy w Dąbrowie Julian Potępa, dla Tarnowa, sędzia powiatowy w Ropczycach Aleksander Baziński dla Nowego Sącza, sędzia powiatowy w Sucheju dr. Władysław Burek dla Wadowic, sędzia powiatowy w Krościenku Wincenty Piechowicz dla Nowego Sącza i sędzia zapasowy dr. Henryk Myszkowski dla Rzeszowa.

W b. zaborze austriackim posunięci zostali decyzją Pana Ministra z dn. 9 grudnia 1919 r. do VII-iej kl. rangi następujący sędziowie VIII kl. rangi: Jan Groch, sędzia pow. w Debicy, Alojzy Bojdecki — naczelnik sądu pow. w Przeworsku, Bolesław Działtowski — sędzia sądu okr. w Jasle, Eugeniusz Hörunter—sędzia pow. w Kalwarii, Gabryel Habliński — naczelnik sądu pow. w Krzeszowicach, Władysław Świądrowski — sędzia sądu okr. w Krakowie, do rangi VIII-iej następujący sędziowie powiatowi IX kl. rangi: dr. Antoni Kozubski w Wiśniczu, dr. Anatol Szklarzewicz w Dąbrowie, dr. Rudolf Weber w Andrychowie, Filip Cichocki w Strzyżowie, Mieczysław Gryglewski w Zmirodzie, Witold Michałowski w Chrzanowie, Roman Mazur w Łańcucie, Wilhelm Ursel w Makowie, Adam Trawiński w Tuchowie, sędzia zapasowy dr. Józef Reinhold w Krakowie, sędziowie zapasowi: Aleksander Gerstmann w Myślenicach, Władysław Robaczowski w Nisku, dr. Roman Holländer w Chrzanowie, Jakób Kessler w Krośnie, Karol Dura w Liszkach, Franciszek Kowanetz w Nowym Targu, i Julian Potępa w Dąbrowie.

W b. zaborze austriackim posunięci zostali z ważnością od 30 stycznia r. b. do VII kl. rangi:

Zygmunt Buchelt, sędzia sądu okr. w Stanisławowie;

Juljan Welyczko, sędzia „ „ w Strzyżu;

Tadeusz Potocki, sędzia „ „ w Czortkowie;

Dr. Seweryn Gerstman—Szaprowski, sędzia sądu pow. w Haliczu;

Paweł Pola, sędzia sądu pow. w Sokalu;

Gustaw Michalczewski, sędzia sądu okr. w Czortkowie;

Stanisław Jakubowski, naczelnik sądu pow. w Olesku;

Edmund Roślakowski, „ „ „ w Żydaczowie;

Andrzej Malinowski, sędzia sądu okr. we Lwowie;

Kazimierz Angielski, sędzia śledczy we Lwowie;

Witold Śleżanowski, sędzia sądu pow. w Olesku;

Dr. Norbert Huth, sędzia śledczy we Lwowie, i

Stanisław Langie, sędzia sądu okr. we Lwowie.

W b. zaborze austriackim posunięci zostali z dniem 4 lutego r. b. nadliczbowo do VIII kl. rangi:

Włodzimierz Dejnicki—sędzia sądu pow. w Trembowli;

Jan Jurkiewicz—sędzia sądu pow. w Mikołajewie;

Roman Witoszyński — sędzia zapasowy we Lwowie;

Jarosław Kordasiewicz — sędzia sądu pow. w Sołotwinie;

Stanisław Turczański — sędzia sądu pow. w Kópyczyńcach;

Jan Wierzbicki — sędzia sądu pow. w Brzozowie;

Artur Skowroński—sędzia sądu pow. w Dynowie;

Jakób Stern — sędzia sądu pow. w Mościskach;

Herman Dachs—sędzia sądu pow. w Borszczowie;

Zygmunt Brauner — sędzia sądu pow. w Glinianach;

Wincenty Stafiński—sędzia sądu pow. w Bóbrce;

Ignacy Rosenbaum — sędzia sądu pow. w Skałacie;
 Mendel Dürstenfeld — sędzia sądu pow. w Zurawnie;
 Bronisław Ślósarek — sędzia sądu pow. w Dubiecku;
 Gustaw Rutka — sędzia zapasowy we Lwowie;
 Paweł Turkowski — sędzia sądu pow. w Jarosławiu;
 Michał Gašiorowski — sędzia śledczy w Czortkowie;
 Dr. Bronisław Drozdowski — sędzia sądu pow. w Rawie Ruskiej;
 Karol Jaroszewski — sędzia sądu pow. w Olesku;
 Karol Thon — sędzia sądu pow. w Winnikach;
 Dr. Władysław Smolka — sędzia zapasowy we Lwowie;
 „ Tadeusz Laskowski —
 „ Leon Jersawitz — sędzia sądu pow. w Nowem Siole;
 Henryk Hartlieb — sędzia sądu pow. w Roźniatowie;
 Józef Horski — sędzia sądu pow. w Nadwornie;
 Adolf Saraniecki — sędzia sądu pow. w Haliczu;
 Dr. Abraham Horowitz — sędzia sądu pow. w Brzozowie;
 Witold Bieniecki — sędzia sądu pow. w Rudkach;
 Stanisław Małkowski — sędzia sądu pow. w Drohobyczu;
 Dr. Leon Kulczycki — sędzia sądu pow. w Janowie;
 Bogusław Lewicki — sędzia sądu pow. w Tłumaczu;
 Edward Fic — sędzia sądu pow. w Krakowcu;
 Wilhelm Tadanię — sędzia sądu pow. w Mielnicy;
 Stanisław Kosikowski — sędzia sądu pow. w Śniatynie;
 Witold Błażyński — sędzia śledczy w Stryju;
 Sumer Menis — sędzia sądu pow. w Podkamieniu;
 Zdzisław Łobaza — sędzia sądu pow. w Dolinie;
 Józef Mantel — sędzia sądu pow. w Rudkach;
 Hilary Kopyściański — sędzia sądu pow. w Gwoźdźcu;
 Włodzimierz Ławrowski — sędzia sądu pow. w Koszowie;
 Szymon Weinglas — sędzia sądu pow. w Kozowej i
 Jan Rozdoł — sędzia śledczy w Przemyślu.

W b. zaborze austriackim postanowieniem Pana Ministra z dn. 12 marca r. b. posuniętym został do V kl. rangi dr. Jan Tokarz prokurator przy sądzie okręgowym w Rzeszowie, pełniący obecnie funkcje kierownika prokuratury przy sądzie okręgowym w Cieszynie.

W b. zaborze austriackim decyzją Pana Ministra z dnia 2 marca r. b. przeniesieni zostali naczelnicy sądów powiatowych: Edward Galik z Cieszana do Mszany Dolnej, Piotr Maniecki z Dąbrowy do Tyczyna, oraz zamianowani naczelnikami sądów powiatowych w VIII kl. rangi — następujący sędziowie powiatowi: Władysław Kuśnierz w Radomyślu wielkim dla Radomyśla wielkiego, Michał Krzysztoforski w Leżajsku dla Leżajska, Ignacy Socha w Żywcu dla Biecza, Władysław Matuszewski w Żabnie dla Dąbrowy, Filip Cichocki w Strzyżowie dla Frysztaka, Mieczysław Gryglewski w Zmięrodzie dla Sokołowa, Władysław Robaczowski w Nisku dla Głogowa, Karol Dura w Liszkach dla Liszek, dr. Franciszek Rotter w Krościenku dla Krościenka i Paweł Skwara w Niepołomicach dla Dukli.

W. b. zaborze austriackim postanowieniem p. Ministra Sprawiedliwości z d. 30 stycznia r. b. przeniesiony został sędzia okr. Ludwik Szydłowski ze Stanisławowa do Lwowa, zamianowany naczelnik sądu pow. Bronisław Rad w Borszczowie sędzią sądu okr. w VII r. we Lwowie, przeniesiony sędzią okr. Zygmunt Tyszkowski ze Stryja do Lwowa, zamianowani sędziami sądów okr. w VII kl. r.: naczelnik sądu pow. Witold Szulakiewicz w Kopyczyńcach dla Stryja i naczelnik sądu pow. Karol Abgaro Zacharjasiewicz w Nadwornie dla Lwowa, przeniesieni sędziowie okr.: Bronisław Liszka ze Złoczowa

do Lwowa i Kazimierz Bohosiewicz ze Złoczowa do Przemyśla, zamianowani sędziami sądów okr. w VII kl. rangi: b. radca sądu kraj. w Suczawie Edmund Bernfeld dla Złoczowa, naczelnik sądu pow. w Zabłotowie Mikołaj Bogucki dla Lwowa, b. radca sądu kraj. w Czerniowcach Kazimierz Laidler dla Lwowa i naczelnik sądu pow. w Podhajcach Tadeusz Munk dla Lwowa, przeniesieni: sędzia okr. Aleksander Fried z Tarnopola do Stanisławowa i sędzia okr. dr. Franciszek Piechowski z Brzeżan do Lwowa i zamianowani sędziami sądów okr. w VII kl. r.: naczelnik sądu pow. w Potoku Złotym Stanisław Staszewski dla Stanisławowa, podprokurator Józef Zołoteńki w Tarnopolu dla Tarnopola, sędzia pow. Karol Drozdowicz w Glinianach dla Złoczowa i sędzia pow. Zygmunt Melcer w Zaleszczykach dla Stanisławowa.

Na mocy rozporządzenia Ministra z dnia 2 marca 1920 r., z dniem 10 marca r. b. siedziba sędziiego śledczego na powiat Radzyński została przeniesiona tymczasowo do Warszawy.

ADWOKATURA.

W okręgu izby adwokackiej w Krakowie.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

- Dr. Szymon Roman z siedzibą w Radomyślu Wielkim, wskutek przesiedlenia się z Radymna;
- „ Benjamin recte Bernard Feinger z siedzibą w Krakowie;
- „ Henryk Herstein z siedzibą w Krakowie, wskutek przesiedlenia się z Bogumina;
- „ Stanisław (Szulim) Keiner z siedzibą w Krakowie;
- „ Stanisław Korn z siedzibą w Wadowicach;
- Franciszek Maramorosz emerytowany radca sądowy, z siedzibą w Liszkach;
- Dr. Józef Adolf Wegner z siedzibą w Grzybowie.
- „ Hirs Rosenmann z siedzibą w Tarnowie;
- „ Adam Schäffler z siedzibą w Bochni.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Józef Borowiec w Łańcucie, do Lwowa, subst. - ustanow. d-ra Leona Markela;
 - „ Salomon Mahler w Krakowie - Podgórze do Brzestka subst. ustanow. d-ra Henryka Apte;
 - „ Jan Dębski z Nowego Sącza do Krakowa;
- Zrezygnował z adwokatury dr. Stanisław Idziński w Milówce, substytutem ustanow. dr. Karol Fabiańczyk.

Z m a r l i:

- Dr. Maurycy Orliński adwokat w Radomyślu Wielkim, substyt. ustanow. dr. Szymon Berman;
- „ Julian Zagórowski adwokat w Nowym Targu, substyt. ustanow. dr. Jan Lissowski.

W okręgu Lwowskiej izby adwokatów.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

- Dr. Ozyasz Altstadt z siedzibą we Lwowie;
- „ Saul Chajes z siedzibą we Lwowie;
- „ Bohdan Czajkowski z siedzibą w Kołomyi;

- Dr. Henryk Gross z siedzibą w Buczaczu;
 „ Jakób Hirsehsprung z siedzibą we Lwowie;
 „ Jarosław Kołomyjec z siedzibą w Rawce Ruskiej;
 „ Pinches Schärff z siedzibą w Delatynie;
 „ Rubin Schwager „ w Kopyczyńcach;
 „ Jarosław Szypajło z siedzibą w Tyśmienicy.
 „ Lejba Arzt z siedzibą we Lwowie;
 „ Leon Józef Brandler z siedzibą w Nadwórnej;
 „ Dawid Kohn z siedzibą w Czortkowie;
 „ Seweryn Tomasik z siedzibą we Lwowie;
 „ Mendel Ozyasz Wagner z siedzibą we Lwowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Kalman Nussbaum z Bóbrki do Jarosławia;
 „ Edward Kleinman z Rudek do Czortkowa;
 „ Izaak Königsberg z Budzanowa do Czortkowa;
 „ Aleksander Nadrağa ze Lwowa do Sądowej Wiszni;
 „ Juda Pohl z Brzeżan do Winnik;
 „ Izidor Steinhardt z Tarnopola do Lwowa;
 „ Stanisław Unger ze Lwowa do Warszawy;
 „ Oskar Weingarten z Zaleszczyk do Stanisławowa.
 „ Abraham Silberstein ze Lwowa do Tyśmienicy;
 „ Ozyasz Altstadt ze Lwowa do Tuchowa;
 „ Izaak Königsberg z Budzanowa do Mielnicy.

Cofnął zamiar przesiedlenia się dr. Bernard Unter z Gródka Jagiellońskiego.

Przesiedlili się:

- Dr. Maksymilian Appenzeller z Czortkowa do Lwowa;
 „ Aleksander Elmer ze Lwowa do Niemirowa;
 „ Szymon Feldmann z Tarnopola do Złoczowa;
 „ Aba Goldschlag z Husiatyna do Lwowa;
 „ Leon Hankiewicz z Gródka Jagiellońskiego do Lwowa;
 „ Gabryel Horowitz z Krakowa do Lwowa;
 „ Joachim Mehrer ze Lwowa do Kulikowa;
 „ Juljusz Messer ze Lwowa do Drohobycza;
 „ Karol Henryk Milch ze Lwowa do Brzeżan;
 „ Ignacy Mehr ze Stryja do Lubaczowa;
 „ Stanisław Michejda ze Lwowa do Cieszyna;
 „ Lorenz Rubel z Trembowli do Horodenki;
 „ Dawid Seiden z Czortkowa do Tłustego;
 „ Herman Schwarz z Tarnopola do Lwowa;
 „ Trybalski z Kołomyi do Tłumacza.
 „ Munesch Altstädter ze Lwowa do Szczerca;
 „ Lipa Fränkel z Mostów do Kossowa;
 „ Maurycy Goldberg z Brodów do Kołomyi;
 „ Saul Jampoler ze Lwowa do Tłumacza;
 „ Henryk Landesberg ze Złoczowa do Lwowa;
 „ Bernard Nussbaum z Tarnopola do Lwowa;
 „ Eljasz Mieses z Podkamienia do Zmigrodu;
 „ Stanisław Szartkiewicz ze Lwowa do Kałusza;
 „ Karol Szypajło ze Stanisławowa do Tyśmienicy;
 „ Gustaw Trybalski z Kołomyi do Tłumacza;
 „ Oskar Weingarten ze Lwowa do Zaleszczyk;

- Dr. Joachim Jakób Mehrer ze Lwowa do Kulikowa.
 Dr. Tadeusz Janiszewski cofnął zamiar przesiedlenia się do Przemyśla.
 Zrezygnował z adwokatury dr. Jan Deskur.
 Zrezygnował z urzędu adwokata dr. Leon Halpern w Brodach.

Z m a r l i:

- Dr. Tobiasz Askenazy we Lwowie;
 „ Ignacy Baran w Horodence;
 „ Joachim Binder w Mielnicy;
 „ Henryk Kahane we Lwowie;
 „ Majer Rosenfeld we Lwowie.
 „ Mojżesz Rosenbaum w Szczercu.

W okręgu izby adwokackiej w Przemyślu.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

- Dr. Jan Rajchel z siedzibą w Sanoku;
 „ Abracham Schneebaum z siedzibą w Przemyślu;
 „ Michał Filc z siedzibą w Jaworowie.

W okręgu izby adwokackiej w Samborze.

Wpisani zostali na listę adwokatów:

- Dr. Samuel vel Emil Haan z siedzibą w Drohobyczu, wskutek przesiedlenia się ze Lwowa;
 „ Ignacy Henryk Hopfinger z siedzibą w Drohobyczu;
 „ Nuchim Moldauer z siedzibą w Stryju.
 „ Józef Henryk Sandauer z siedzibą w Drohobyczu;
 „ Natan Sussmann z siedzibą w Drohobyczu;
 „ Stefan Zakrzewski z siedzibą w Drohobyczu.

SPROSTOWANIE.

W № 2 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości w dziale urzędowym na str. 36, w wykazie urzędników więziennych, mylnie wydrukowano:

Kazimierz Roszkowski, Inspektor II kl. więzienia w Łomży — VII kat. płacy — powinno być „VIII kat.”.

Sławomir Berdzewski, Inspektor II kl. więzienia w Łomży — VII kat. płacy — powinno być „VIII kat.”.

Julja Lipińska, Naczelniczka więzienia przy ul. Dzielnej № 26—VIII kat. płacy — powinno być „VII kat. płacy”.

OD REDAKCJI.

Celem ułatwienia cytowania rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości, ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym, począwszy od numeru niniejszego wszystkie te rozporządzenia będą oznaczane bieżącymi numerami, przycemu ogłoszone już w №№ 1 i 2 Dziennika rozporządzenia otrzymują następujące numery:

1. Rozporządzenie M-ra Spr. w przedm. określenia liczby obrońców przy sądach pokoju w okręgu Białostockim (Dz. Urz. 1920, № 1, str. 2).
2. Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości w przedm. postępowania przy obsadach opróżnionych posad notariuszy w b. zaborze austriackim (Dz. Urz. 1920, № 1, str. 3).
3. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie włączenia sądu pokoju w Goniądzu do okręgu sądu okręgowego w Białymstoku (Dz. Urzęd. 1920, № 2, str. 18).
4. Rozporządzenie Ministra Sprawiedl. w przedmiocie przeniesienia siedziby sądu pokoju w Kalinie Wielkiej do Książa Wielkiego (Dz. Urz. 1920, № 2, str. 18).
5. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w Krasnobrodzie, Frampolu, Szczebrzeszynie, w okręgu sądu okręgowego w Zamościu i przeniesienia siedzib sądów pokoju z Krasnobrodu do Zwierzyńca i z Udrycz do Starego Zamościa (Dz. Urz. 1920, № 2, str. 19).
6. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie określenia liczby obrońców przy sądach pokoju w okręgu siedleckim (Dz. Urz. 1920, № 2, str. 19).
7. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie zmiany tymczasowej instrukcji dla pisarskich oddziałów maszynowych w sądach b. dzielnicy austriackiej (Dz. Urz. 1920, № 2, str. 20).
8. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie czasu urzędowania w sądach i urzędach wymiaru sprawiedliwości (Dz. Urz. 1920, № 2, str. 21).

Redaktor Dziennika Urzędowego:

B. Dzięciołowski